

χορεύτρια

χορεύτρια, η, ουσ. [θηλ. του ουσ. χορευτής], η χορεύτρια· (στη γλώσσα της φυλακής) ο πούστης: «κάθε φυλακή έχει και τη χορεύτριά της για να εκτονώνονται τα παιδιά»·

- τι τραβάμε κι εμείς οι χορεύτριες, λέγεται με ειρωνική διάθεση από κάποιον που ταλαιπωρείται με κάτι. Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *βρε* ή το *ρε*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας